

М О Т И В И :

П.Т.Н., с адрес: *****, с ЕГН: *****, е обжалвал НП№BG24022022/ 4000/P8-155/28.07.2022г., на НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „К и П“ в НТУ към АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ /АПИ/-гр.София, с което за извършено нарушение по чл.179 ал.3а от ЗДвП, му е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 1800.00 лева.

В жалбата и в писмени молби изготвени от процесуалният представител на жалбоподателя - адвокат Цветан Косев АК-Пловдив, се иска отмяна на НП, като се твърди, че с издаденото НП незаконосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на доверителя му-жалбоподател. Твърди се, че НП е незаконосъобразно и неправилно, поради постановяването му в нарушение както на материалния закон, така и при съществени процесуални нарушения, като се претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК и писмени доказателства към него.

Ответникът по делото НАЧАЛНИК ОТДЕЛ КОНТРОЛ И ПРАВОПРИЛАГАНЕ В НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ към АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ гр.София с придружително писмо и в съдебно заседание чрез юрисконсулт Ива Йорданова, ангажира становище в подкрепа на издаденото НП, като обоснова, законосъобразно и подкрепено с доказателства, като претендира разноски.

Производството по делото е по реда на чл.58д-63д от ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

На 24.02.2022г. в 12:46 часа в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт **Оряхово - ферибот**, старши инспектор в отдел ПТРР, териториална дирекция „ТД Митница Русе“, *****, при изпълнение на своите задължения установила, че на пункта е пристигнало пътно превозно средство с рег. №*****, вид: СПЕЦИАЛЕН АВТОМОБИЛ, марка „*****“ и модел „*****“, с обща техническа допустима максимална маса - над **12 тона**, с брой оси - **5**, управлявано от водача жалбоподател **П.Т.Н.**, което ППС е било засечено чрез електронна система по **чл.167а, ал.3 от ЗДвП, с терминално устройство 20611** движение на посоченото превозно средство, на **23.02.2022г., в 22:37 часа, на Обход - Враца, път I-1, отсечка км. 8+130,/включен в обхвата на платената пътна мрежа/** без заплатена такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП.

Установено било също и че за посоченото ППС е била закупена маршрутна карта № **22022358716403**, но същата не включвала преминаване през сегмента, в границите на който се намира **контролно устройство с идентификатор № 20611**, и не е получено надлежно плащане в Агенция „Пътна инфраструктура“ за сегмента - **1000111085** на рамката (20611), на която е отчетено нарушението.

Нарушението било установено с устройство № **20611** представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път I-1.

Като място на нарушението е посочен **път I-1, км 8+130**, за който се събира такса за изминато разстояние - **ТОЛ такса**, съгласно Приложение към т.1 на Решение №101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - **тол такса**. За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП с номер на нарушението **D8C14BC526442FD9E053011F160A59D8**, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство (**контролно устройство с идентификатор № 20611**) - част от системата.

Съгласно законовите изисквания **ТОЛ ТАКСИТЕ** се дължат за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона и се диференцират в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и броя на осите, екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък, като заплащането на дължимата тол такса се извършва чрез Електронна система за събиране на тол такси и дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена да измине определено разстояние между две точки.

В хода на проверката чрез приложения към преписка доклад от Електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, се установило, че пътното превозно средство вид: специален автомобил, марка „*****“ и модел „*****“, рег. №*****, с обща техническа допустима максимална маса - над **12 тона**, с брой оси - **5, тоест** - при движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа за него е дължима такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП.

Също така по време на проверка на 24.02.2022г. жалбоподателя е заплатил дължимата независимо от съответната административнонаказателна санкция такса по **чл.10б, ал.5 от Закона за пътищата** в размер на **119,00 лева**, видно от приложената Квитанция за платени пътни такси в Република България № АМ-22BG004231X44606287-8505173551 от 24.02.2022 г.

За констатираното нарушение актосъставителя ***** , в присъствието на свидетеля ***** съставила **Акт за установяване на административно нарушение № BG 24022022/4000/P8-155** от **24.02.2022г.**, с който жалбоподателят е обвинен в извършването на нарушение по **чл.179 ал.3а ЗДвП** на **23.02.2022г.**, в **22:37 часа**, на **обходен**

път – Враца.

АУАН е съставен в присъствието на жалбоподателя и му е връчен лично, като същият не е вписал възражения и в срока по **чл.44, ал.1 от ЗАНН**, писмени възражения не са постъпили.

На 28.07.2022г., въз основа на така съставения **АУАН**, при идентично словесно описание на нарушението последвало издаването на **НП№ BG24022022/4000/P8-155/28.07.2022г.**, на **НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „К и П“** в **НТУ** към **АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ /АПИ/-гр.София**, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание - **ГЛОБА** в размер на **1800.00 лева** на основание **чл.179 ал.3а ЗДвП**.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от приложената в кориците на **АНД №3108/23г. на РС – Пловдив** административнонаказателната преписка, както и от доказателства приложени по **АНД №649/23г. на РС – Видин** и по настоящото делото както следва: жалба, **НП№BG24022022/4000/P8-155/28.07.2022г.**, на **Началник Отдел „К и П“** в **НТУ** към **АПИ-София**, **Акт за установяване на административно нарушение BG 24022022/4000/P8 - 155 от 24.02.2022г.**, разписка, Създаден доклад от Електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл.179 ал.3 извлечение, Квитанция за платени пътни такси в Република България № **АМ-22BG004231X44606287-8505173551** от 24.02.2022г. **Заповед ЧР-СП-33/23.01.2019г.**; **Заповед № ЗАМ- 332/32-66544** на Директора на Агенция „Митници“ от 28.02.2020г.; **Заповед РД-11-167/08.02.2021г.**, Статично изображение във вид на снимков материал на **ППС м. „***** и м. „*****“**, **рег. №******* - 2 бр. снимки, Писмо, Пликове с обратни разписки, пълномощни, Становище от 31.10.2023г. от отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“, от експерт анализатор **В. Пирдопски** при **НТУ**, кореспонденция с „Интелигентни трафик системи“ **АД** в качеството им на национален доставчик на услуги, маршрутна карта с деклариран маршрут за датата на нарушението и таксуваните **ТОЛ** сегменти през които е преминало **ППС**, Молби, заявление болнични листа и др.

Съдът намира жалбата подадена в срока по **чл.59, ал.2 от ЗАНН**, ето защо същата е проявила своя **суспензивен /спиращ изпълнението на НП – аргумент** от чл.64, б. "б" от **ЗАНН/** и **девулативен (сезиращ съда – чл.59, ал.1 от ЗАНН/** ефект, а **разгледана по същество**, същата е процесуално **допустима и основателна** по следните съображения:

Актът и НП са издадени от компетентни органи, съгласно приложените по делото **Заповеди**. При издаването на **Акта и НП** са спазени предвидените от разпоредбите на ал.1 и ал.3 на чл. 34 от **ЗАНН** срокове.

Същевременно извършвайки служебна проверка за законосъобразност на **НП**, съдът констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в следното.

Съдът счита, че при съставяне на **АУАН** и издаване на **НП**, е допуснато

съществено процесуално нарушение доколкото в тях не е посочена нарушената от жалбоподателя разпоредба, каквото е императивното изискване на **чл.42 т.5 ЗАНН** и **чл.57 ал.1 т.6 ЗАНН**. В случая и в АУАН, и в НП, като нарушена е посочена единствено разпоредбата на **чл.179 ал.3а от ЗДвП**.

Съгласно **чл.179 ал.3а от ЗДвП** *“Водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по **чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата** по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на **Закона за пътищата**, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.*

Тоест посочената правна норма се явява **санкционна** такава, доколкото предвижда съответно административно наказание за водачите на ППС от категория по **чл.10б, ал.3 от ЗДвП** в случаите, в които не са изпълнили задълженията си по ЗП относно заплащане на пътни такси при изминатото разстояние по пътища от платената пътна мрежа.

Такова задължение е вменено на водачите на ППС с разпоредбата на **чл.139 ал.7 ЗДвП**, съгласно, която: *Водачът на пътно превозно средство от категорията по **чл.10б, ал.3 ЗП** е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по **чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата**, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.*“

С оглед на това следва да се приеме, че в АУАН и НП не е посочена нарушената материална разпоредба, съдържаща състава на извършеното административно нарушение, а единствено е отразена **санкционната разпоредба на чл.179 ал.3а ЗДвП**.

В този смисъл е и константната съдебна практика на административните съдилища в страната – **Решение № 615** от 24.06.2021 г. по КАНД № 357/2021 г. по описа на АдмС-София област, в което изрично е направено разграничение между нормите, съдържащи съответното правило за поведение по – **чл.139 ал.7 ЗДвП** /за водачите/ и по **чл.102, ал.2 ЗДвП** /за ЮЛ, собственици на ППС/, респ. санкционните разпоредби на **чл.179 ал.3а** и **чл.179 ал.3б от ЗДвП**, като например;

Решение № 86 от 11.01.2024г. на АдмС - Кюстендил по КАНД № 267/2023 г.

Решение №18 от 31.01.2023г. по КАНД №4/2023г. на АдмС -Кюстендил, в което е прието, че разпоредбата на **чл.179 ал.3а ЗДвП** не съдържа едновременно правило за поведение и санкция;

Решение №60 от 18.04.2022 г. по КАНД № 10043/2022г. по описа на АдмС - Велико Търново;

Решение №498 от 21.03.2022г. по КАНД № 164/2022г. по описа на АдмС - Пловдив;

Решение № 381 от 12.01.2024 година по КАНД № 2675/2023г. по описа по описа на АдмС - Пловдив;

Решение №1919 от 02.12.2021 г. по КАНД №2549/2021г. по описа на АдмС - Бургас и други.

С оглед на изложеното, съдът счита, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото в АУАН и НП не е посочена нарушената от жалбоподателя разпоредба, в случая тази по - **чл.139 ал.7 от ЗДвП**.

В този смисъл последният е поставен в невъзможност да разбере от

правна страна вмененото му „АДМИНИСТРАТИВНО ОБВИНЕНИЕ“, а именно за извършването на какво административно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Извън горепосоченото по същество, настоящият съдебен състав намира, че не е доказано извършването на нарушението от страна на жалбоподателят **П.Т.Н.,**

Това е така защото съгласно **чл.10 б ал.3 от ЗП** тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по **чл.10а ал.9 от ЗП**, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

Съгласно **чл.10 б ал.4 от ЗП** размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл.10 ал.7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил правилно деклариран от собственика или ползвателя му.

В наредбата по чл.10 ал.7 се определят и начините за изчисляване и заплащане на дължимите тол такси. Неизпълнението на горните задължения е скрепено със **санкцията**, предвидена в разпоредбата на **чл.179 ал.3а от ЗДвП.**

В случая няма спор, че жалбоподателят е бил установен от контролните органи да управлява ППС на **24.02.2022г. в 12:46 часа**. Безспорно е и че превозното средство е ползвано от юридическо лице – „**НЕЙЧЕВ ТРЕЙД**“ЕООД - с.Мътеница, общ.Хисар, обл.Пловдив. Няма спор и че жалбоподателят работи в посоченото дружество на длъжност шофьор видно от приложения трудов договор.Липсват обаче каквито и да е доказателства, че именно жалбоподателят **П.Т.Н.,** е управлявал процесният камион на датата, за която е санкциониран, а именно - на **23.02.2022г., в 22:37 часа**, за да може да се приеме, че отговорността му следва да се реализира по реда на **чл.179 ал.3а от ЗДвП**. Нещо повече доказателства за това обстоятелство не следва да се събират едва във фазата на съдебното следствие какъвто опит се направи от представителя на наказващия орган, а дори и да бяха събрани те с нищо не биха променили извода на съда, защото е следвало да са събрани преди съставянето на АУАН, като част от задълженията на актосъставителя. В тази насока още по фрапантен е и факта, че както актосъставителя, така и свидетеля по акта заявиха, че не могат да проверят дали водача, които се е явил пред тях е същинският извършител на нарушението, за което му се съставя АУАН и че всъщност съставят акта на лицето, което в момента на проверката управлява МПС, с което е осъществено нарушението и най вече

понеже лицето не е отрекло.

Следва да се отбележи и че по делото няма данни на **23.02.2022г., в 22:37 часа**, процесният товарен автомобил да е бил спиран за проверка и контролните органи да са се уверили, кой е бил водачът и най-вече, че това е бил именно настоящият жалбоподател **П.Т.Н.**

В случая АНО, който носи доказателствената тежест в процеса, не е ангажирал категорични доказателства (товарителница, пътен лист, декларация от собственика и т. н.), и то още към **момента на съставянето на АУАН**, от който да може безпротиворечиво да се установи, че именно жалбоподателят е управлявал ППС - на процесната дата и час тоест че е действителният извършител на деянието. В този смисъл настоящият състав счита, че АНО не е ангажирал доказателства, които в нужната степен да доказват, че **23.02.2022г., в 22:37 ч.** именно жалбоподателят е извършил нарушение по **чл.139 ал.7 ЗДвП**. Нещо повече издал е и НП, без по безспорен начин да е установил самоличността на нарушителя и неговата вина, както **чл.53 от ЗАНН** изисква.

Следва да се има предвид и че съгласно чл.187а, ал.1 и ал.2 от ЗДвП: „Когато нарушения по чл.179, ал.3 – 3б са установени в отсъствие на нарушителя (както е в случая) се счита, че пътното превозно средство е управлявано от **собственика** му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от **ползвателя**, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.“ Изрично е записано, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, на него следва да се наложи имуществена санкция в съответния размер, като той се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179 ал.3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на АУАН или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Ето защо съдът счита, че авторството на деянието е останало недоказано, а от там незаконосъобразно е била ангажирана и отговорността на жалбоподателя, поради което е и безпредметно да се обсъждат останалите наведени от процесуалният представител на жалбоподателя доводи.

Предвид изложеното дотук, Съдебният състав намира, че вмененото на жалбоподателят нарушение не е доказано по безспорен и несъмнен начин в съответствие с изискването на **чл.303 ал.2 от НПК**, което води до единствено логичния извод за незаконосъобразност на обжалваното НП, обуславящ отмяната му.

Ето защо, обжалваното НП следва да бъде отменено поради недоказаност на обвинението и на това самостоятелно основание.

По разноските:

При този изход на правния спор право на разноски има жалбоподателят, който своевременно е отправил изрично искане в тази насока чрез процесуалният си представител адв. **Цветан Косев** вписана при АК-Пловдив. Ето защо, в полза на последния следва да се присъдят направените разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

От приложените по делото договори за правна защита и съдействие е видно, че жалбоподателят е уговорил предоставяне на правна помощ от адвокатско дружество „Лалова и партньори“ във връзка с издаденото му НП №BG16032022/5800/P8-370/31.08.2022г., издадено от директор на НТУ към АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ София, и образуваните в тази връзка НАХД.

С молба входирана на 29.11.2023г./л.12/ изрично е направено искане от процесуалният представител адв. Цветан Косев вписан при АК-Пловдив, за присъждане на направените от доверителят му разноски за адвокатското възнаграждение в размер на 500 лева. Същевременно по делото не е приложен нито списък с разноски, нито платежни, фактури, разписки или друг документ установяващ направени такива по делото, а и в самото пълномощно няма упоменато нищо в тази насока.

Предвид изхода на делото, отправената претенция за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя се явява основателна, но с оглед липсата на платежен документ установяващ направени такива по делото, то искането не следва да бъде уважено.

Затова и съдът **ОТМЕНИ** обжалваното **Наказателно Постановление №BG24022022/ 4000/P8-155/28.07.2022г.**, издадено от **НАЧАЛНИК ОТДЕЛ КОНТРОЛ И ПРАВОПРИЛАГАНЕ В НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ** към АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ /АПИ/-гр.София, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** на основание **чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН**

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.